

Pasaje din MANA

20 ianuarie

Evr. 12:4-14:

4 Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge în lupta împotriva păcatului.

5 Și ați uitat sfatul pe care vi-l dă ca unor fii: „Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului și nu-ți pierde inima când ești mustrat de El.

6 Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește.”

7 Suferiți pedeapsa: Dumnezeu

Se poartă cu voi ca și cu niște fii.
Căci care este fiul pe care nu-l
pedepsește tatăl?

8 Dar, dacă sunteți scutiți de
pedeapsă, de care toți au parte,
sunteți niște feciori din curvie, iar
nu fii.

9 Și apoi, dacă părinții noștri
trupești ne-au pedepsit și tot le-
am dat cinstea cuvenită, nu
trebuie oare cu atât mai mult să
ne supunem Tatălui duhurilor și
să trăim?

10 Căci ei, în adevăr, ne
pedepseau pentru puține zile,
cum credeau ei că e bine, dar

Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui.

11 Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată, pare o pricină de întristare, și nu de bucurie, dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei roada dătătoare de pace a neprihănirii.

12 Întăriți-vă dar mâinile obosite și genunchii slăbănogiți;

13 croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie

vindecat.

14 Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.

Deut. 8:5:

5 Recunoaște dar în inima ta că Domnul Dumnezeuul tău te mustră cum mustră un om pe copilul lui.

2Sam. 7:14:

14 Eu îi voi fi Tată și el Îmi va fi fiu. Dacă va face răul, îl voi pedepsi cu o nua omenească și cu lovituri omenești;

Iov 5:17:

17 Ferice de omul pe care-l
ceartă Dumnezeu! Nu nesocoti
mustrarea Celui Atotputernic.

Ps. 94:12:

12 Ferice de omul pe care-l
pedepsești Tu, Doamne, și pe
care-l înveți din Legea Ta,

Prov. 13:13-24:

13 Cine nesocotește Cuvântul
Domnului se pierde, dar cine se
teme de poruncă este răsplătit.

14 Învățătura înțeleptului este un
izvor de viață, ca să abată pe om

din cursele morții.

15 O minte sănătoasă câștigă bunăvoință, dar calea celor stricați este pietroasă.

16 Orice om chibzuit lucrează cu cunoștință, dar nebunul își dă la iveală nebunia.

17 Un sol rău cade în nenorocire, dar un sol credincios aduce tămăduire.

18 Sărăcia și rușinea sunt partea celui ce leapădă certarea, dar cel ce ia seama la mustrare este pus în cinste.

19 Împlinirea unei dorințe este dulce sufletului, dar celor nebuni

le este urât să se lase de rău.

20 Cine umblă cu înțelepții se face înțelept, dar cui îi place să se însoțească cu nebunii o duce rău.

21 Nenorocirea urmărește pe cei ce păcătuiesc, dar cei neprihăniți vor fi răsplătiți cu fericire.

22 Omul de bine lasă moștenitori pe copiii copiilor săi, dar bogățiile păcătosului sunt păstrate pentru cel neprihănit.

23 Ogorul pe care-l deștelenește săracul dă o hrană îmbelșugată, dar mulți pier din pricina nedreptății lor.

24 Cine cruță nuiava urăște pe
fiul său, dar cine-l iubește îl
pedepsește îndată.

Prov. 19:18:

18 Pedepsește-ți fiul, căci tot
mai este nădejde, dar nu dori să-l
omori!

Prov. 22:15:

15 Nebunia este lipită de inima
copilului, dar nuiava certării o va
dezlipi de el.

Prov. 23:13-14,24:

13 Nu cruța copilul de mustrare,

căci, dacă-l vei lovi cu nuiava, nu va muri!

14 Lovindu-l cu nuiava, îi scoți sufletul din Locuința morților. ...

...

24 Tatăl celui neprihănit se veselește și cel ce dă naștere unui înțelept se bucură.

Prov. 29:15,17:

15 Nuiava și certarea dau înțelepciunea, dar copilul lăsat de capul lui face rușine mamei sale. ...

...

17 Pedepsește-ți fiul, și el îți va

da odihnă și îți va aduce
desfătare sufletului.

Apoc. 3:19:

19 Eu mustru și pedepsesc pe
toți aceia pe care-i iubesc. Fii
plin de râvnă dar și pocăiește-te!